

Дърветата раждат богато след майсторски резитби

ИЛИЯНА ИВАНОВА,

офис Кюстендил, НССЗ

При различните овощни видове се формират различни корони, като подобрена етажна, чашовидна, палметата, вретено, свободно растяща корона. Една от короните, които успешно могат да се прилагат при почти всички е подобрено-етажната. Изключение правят само прасковата, ябълката и крушата, присадени на по-слабо растящи подложки.

Резитбата за плодогоаване по принцип е еднаква за всички видове, независимо от начина на формиране, но с известна специфична особеност при прасковата. Има и някои особености при отделните видове и сортове, с които трябва да се съобразяваме. Например черешата не се нуждае от толкова силни резитби за просветляване и подмладяване, както е при повечето вишневи сортове.

●●●● **Подобрената етаж-**

на корона е подходяща за почти всички видове - костилкови и семкови. Тя се оформя от водач и 4-6 скелетни клона, от които 3 образуват първия етаж. Следващите клони са разположени поединично по водача, като първият от тях е на разстояние 60-70 см от първия етаж. На всеки скелетен клон от първия етаж се формират 2-3 скелетни разклонения. Първото е разположено на 50-60 см от основата на клона, а следващите - на 60-70 см едно от друго. Трябва да се развиват навън и встрани.

●●●● **Чашовидната корона** се практикува основно при прасковата, но е допустима и при бадем и дюля. Оформя се от 3 скелетни клона, израстващи от съседни пъпки. Върху всеки от тях се оформят по 3 скелетни разклонения. Първото от тях е на 50-60 см от основата на скелетния клон, а следващите - на 70-80 см едно от друго.

●●●● **Палметата** е плосък тип формировка, подходяща най-

вече за интензивни насаждения, които се експлоатират за по-малък срок. При нея имаме водач, по който се формират няколко етажа от по 2 съседни клона. По скелетните клони няма скелетни разклонения, а само обрастващи клонки. Тази формировка е най-характерна за крушата, но може да се формира и ябълката.

●●●● **Вретеновидната корона** се състои от водач в основата, на който има няколко - обикновено 3-4, постоянни, силни клонки. Над тях до върха все по-слаби плодни клонки, които пери-

одично се променят. Характерна е за ябълката на слабо растяща подложка, при която дървото достига височина 2, 2-2, 5 м, в насажденията е необходимо да се използва подпорна конструкция. При тази формировка дърветата имат водач и няколко странични клона, от които най-ниско разположените са по-силни, а по-високо разположените по-слаби. През първите 1-2 години от развитието съкращаването е много слабо. Повечето овощни видове могат да се формират по този начин.